

Som far så sønn

Av Reidar Bakke

«Eplet faller ikke langt fra stammen». Ordtaket passer godt på Bror-Eric Hjulstad, blant venner bedre kjent som Bobbo, fra Trondheim. Hans far var tannlege, og det er også Bror-Eric. Hans far eide en 1949-modell Chrysler Windsor Coupe, og det gjør også Bror-Eric!

Bror-Erics far, Rolf Hjulstad, kjøpte sin Chrysler på Kongsberg i 1952. Eieren hadde inntil da tilbragt 40 000 komfortable miles i bilen med egen privatsjåfør ved rattet. Rolf Hjulstad og hans familie satte øyensynlig stor pris på bilen, da den totalt ble kjørt ca. 350 000 kilometer. Etter ca. 250 000 fikk motoren en overhaling. Girkassen, av type Fluid Drive, ble overhodet ikke rørt. Bror-Eric tok sertifikat i denne bilen. I 1965 solgte Rolf Hjulstad Chyleren til to unge gutter, og dermed stopper den kjente historien til denne bilen. Dersom noen vet noe mer om denne bilen, er Bror-Eric takknemlig for tips!

Så var det det berømte eplet, da: Bror-Eric fulgte i sin fars fotspor og valgte også tannlegeyrket. Bilrelaterte barne- og ungdomsopplevelser sitter gjerne spikret i hukommelsen. Slik var det også for

Bror-Eric. I tillegg til å være opptatt av gamle biler, lå det et ønske latent hos ham om igjen å få oppleve en 1949-modelle Chrysler Coupe.

Sommeren 1996 gikk drømmen i oppfyllelse; da kom han over en maken bil i Cottonwood, Arizona. Bilen var i god stand, meget pen og rustfri; ikke uventet, siden Arizona som kjent har et tørt og varmt klima.

Bilen ble skipet til Drammen, og Bror-Eric forteller at innkjøpspris, frakt, avgifter og moms til sammen ble 70 000 kroner, en absolutt akseptabel pris for en slik bil!

Bilen var som nevnt rustfri og i god stand, men en opplakking var på sin plass, og det ble gjort i 2002, og fargen måtte selvfølgelig være akkurat den samme som bilen til hans far. Det samme gjelder registreringsnummeret: U-6655. På et av mine mange «standardspørsmål», er det ny eller gammel krom på bilen? svarer Bror-Eric at han er ganske sikker på at all krom er original. Det er i tilfelle fantastisk. Den er

som ny, både grill, støtfangere og pyntelister! Før lakking ble all krom fjernet, og ikke et clips eller skrue ble ødelagt!

Det er vel ingen forunt å vite om denne bilen kommer til å rulle like

Innholdet i bagasjerommet skal også være tidsriktig, mener Bror-Eric. Reservebensinen befinner seg derfor på en original Jerrykanne fra 1945, og vaskesakene har han i ei gammel sinkbøtte. Reservedeler og verktøy har han i en margarinkasse og en Colakasse fra 1952. Ikke noe plast der i gården nei! Foto: Reidar Bakke.

mange mil som farens, men det er ganske tydelig at han trives i bilen. En «snartur» Trondheim-Narvik-Trondheim eller Trondheim-Oslo-Trondheim synes han går greit. En fin langtursbil er den, da er ikke fraværet av både servobremser og servostyring påtrengende plagsomt, men ved bykjøring og lukeparkering må «gorillaservo» tas i bruk.

En ting er bilen, som skal være original; en annen ting er klesdrakten han bruker når han er på tur. Den skal også være tidsriktig, mener han. Denne dressen er en tro kopi av hans fars fra 1949.

Reportasjen har tidligere vært publisert i Norsk Motorveteran nr. 9/2002